

Hungarian Baptist Convention of North America

Since 1908

Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

MENEKÜLŐ EMBEREK - Jónás 1:3; 1 Sámuel 19:18

A világunk tele van menekülő emberekkel. Attól kezdve, hogy Ádám és Éva a bűnbeesésük után megpróbálták elbújni, elmenekülni Isten elől, sokan választják azt, hogy inkább menekülnek a felelősség, probléma, realitás elől, mintsem hogy szembenézzenek vele és felvállalják, illetve megoldják azt. Itt Kanadában a szó szoros értelmében is felkapott téma a menekültekről beszélni, írni, hisz az elmúlt 3-4 évben több mint 10 ezer magyarországi személy

jött Kanadába menekült státuszt kérni. Azonban nem örülök akarok írni, hanem általában a menekülést választó emberekről.

Ernest Hemingway, az egyik rövid történetében ír egy Paco nevű fiatalemberről, aki az apjával való rossz viszonya miatt elmenekült otthonról. Az apja, bizonyos idő után keresni kezdte a fiát, és miután megtudta, hogy Madridban lakik, a helyi újságban a következő hirdetést tette fel: „Kedves Paco, jöjj el holnap délben az újság irodája elé, hogy találkozzunk. Minden meg van bocsátva. Szeretlek. Apád”. Másnap, az apát 600 Paco nevű fiatalember várta az újságiroda előtt.

A fenti történet fényt vet arra a tényre, hogy sok menekülő ember él a világon, valamint arra is, hogy a legtöbben szabadulni szeretnének ebből az állapotból.

A következőkben tehát a menekülésről szeretnék írni, megemlítve ennek okát, fajtáit, menekülési stratégiákat valamint a kivezető utat ebből az életstílusból.

1. A menekülés oka. Sok oka lehet a menekülésnek, mint például a lelki üresség, céltalanság, reménytelenség, unalom stb., azonban a legtöbb esetben azért választják ezt az utat az emberek, mert nem akarnak, vagy hitük szerint nem képesek szembenézi a helyzettel, realitással, problémával és azt gondolják, hogy ha más helyre költöznek, környezetet, munkahelyet illetve házas-társat cserélnek, akkor megoldódik a helyzet. Úgymond maguk mögött tudják hagyni a bajaikat. A valóság azonban az, hogy legtöbbször ez nem működik, mert a problémák velünk futnak, elkísérnek minket, hisz legtöbbször bennünk találhatóak.

2. A menekülés fajtái. A menekülésnek legalább két fajtája van: A pozitív, illetve a negatív menekülés.

Pozitív menekülésnek nevezhetjük azt, ha valaki nem gyávaságból, hanyagságból vagy félelemből választja ezt az utat, hanem a józan ész alapján. Például, Dávid megölhette volna Sault már az elején a palotában, vagy később a barlangban. Szíthattott volna lázadást is a király ellen, hisz a közvélemény őt pártolta, azonban ő inkább választotta a menekülés útját a hite, szeretete és embersége alapján. Ugyanígy járt el, amikor saját fia, Absolon ellen menekült el. Nem félelemből, hanem szeretetből tette. És aminek szeretet a motivációja, az rossz dolog nem lehet. Továbbá azt is nevezhetjük pozitív menekülésnek, mikor az életünk megmentéséről van szó. Például József és Mária, Isten útmutatására menekültek Egyiptomba, hogy megmentse Jézust Heródes gyilkos terve elől. Ugyanígy megemlíthetjük, hogy olykor az életünkben lévő stressz elől kell elmenekülnünk egy szabadságra. Enélkül, olyan autóhoz hasonlítható az életünk, amelynek soha nem állítják meg a motrát és hamar kiég, vagy besül. Végül a pozitív menekülések közt szóba jön a bűn elől való menekülés. Nemrég halottam egy bizonyágtételt, amiben

folytatás a 3. oldalon

Babits Mihály:

JÓNÁS IMÁJA

*Hozzám már hűtlen lettek a szavak,
vagy én lettem mint túláradt patak
oly tétova céltalan parttalan
s úgy hordom régi sok hiú szavam
mint a tévelygő ár az elszakadt
sövényt jelzőkarókat gátakat.
Óh bár adna a Gazda patakom
sodrának medret, biztos utakon
vinni tenger felé, bár verseim
csücskére Tőle volna szabva rím
előre kész, s mely itt áll polcomon,
szent Bibliája lenne verstanom,
hogy ki mint Jónás, rest szolgálja,
hajdan*

*bujkálva, később mint Jónás a Halban
leszálltam a kinoknak eleven
süket és forró sötétjébe, nem
három napra, de három óra, három
évre vagy évszázadra, megtaláljam,
mielőtt egy még vakabb és örök
Cethal szájában végkép eltűnök,
a régi hangot s szavaim hibátlan
hadsorba állván, mint Ó súgja, bátran
szólhassak s mint rossz gégéből telik
és ne fáradjak bele estelig
vagy míg az égi és ninivei hatalmak
engedik hogy beszéljek s meg ne
haljak. (1939)*

A TARTALOMBÓL

English section - pages 8-9.

Centennial Celebration

- Bridgeport

Jónás könyvével kapcsolatos írások

Gyülekezeti hírek: Toronto

Levél Argentínából

Életem - Nagyajtai Eszter sorozata

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address changes to:

Evangeliumi Hírnök
Subscription Manager
12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid at
Wyandotte, MI and Additional Offices

Published monthly by
the Hungarian Baptist Convention
of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd.,
Lincoln Park, MI 48146
Tel: (313) 382-3735
herjeczki@yahoo.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Szabó István és Novák József

Our address on the internet:
<http://www.evangeliumihirnok.net>
E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

\$25.00 annually

Send subscription and change of address to
Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
12409 Devoe St.
Southgate, MI 48195
Tel.: (734) 284-7107
furbill@hotmail.com

* * *

Tiszteletbeli elnök / Honorary President
REV. SÁNDOR KULCSÁR
225 East 80th Street
NEW YORK, NY 10075
rev_skulcsar@yahoo.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd
LINCOLN PARK, MI 48146
herjeczki@yahoo.com

Alelnök / Vicepresident:
ISTVÁN SZABÓ
11 E. Michigan Avenue
PALATINE, IL 60067
szaboek@sbcglobal.net

Titkár / General Secretary:
REV. JOSEPH NOVÁK
2212 So. Fremont Ave.
ALHAMBRA, CA 91803
zsoltaros@gmail.com

Pénztáros / Treasurer:
ZSIGMOND BALLA
2563 Nixon Way
FULLERTON, CA 92835
zsigmond@verizon.net

* * *

Q Press Graphic Design Studio
2124 Rose Villa Street, Pasadena, CA 91107

A SZERKESZTŐ ROVATA

Jónás könyve Bibliánk egyik gyöngyszeme. Ezekben a hetekben a legtöbb magyar baptista gyülekezetben újra elhangzottak az ismerős és mégis, most is aktuális igék, üzenetek. Bízom benne, hogy az itt olvasható, Jónás könyvével kapcsolatos írások is gazdagítják az Isten igéjét és az irodalmat is szerető olvasókat. A magyar irodalom egyik páratlanul szép alkotását, *Babits Mihály* remekét is közöljük - terjedelme miatt sajnos csak kivonatatosan. *Spurgeon* prédikációjából *Borzási Sándor* testvér által válogatott gondolatsort is figyelmükbe ajánlom.

A *bridgeporti Első Magyar Baptista Gyülekezet* 100 éves történetét *Kish Ernő* testvér, a gyülekezet azóta már az Úrhoz költözött neves fia eleveníti meg számunkra a jubileumi istentisztelettel kapcsolatban.

Felhívom még figyelmüket *Varga Antal testvér Argentínából* érkezett levelére. Gondoljunk imádságainkban gyakrabban a szórványban élő, idős magyar testvéreinkre!

Elnézésüket kérjük, hogy lapunk most is egy kicsit megkésve érkezik. (szerk)

**IFJÚSÁGI TALÁLKOZÓ
CLEVELAND**

2012. május 25-27

Móttó: Igaz vagy Hamis?
Milyen keresztyén vagy?

(True or False? What kind of
a Christian are you?)
Máté 7:21-23

**Szeretettel meghívjuk
gyülekezeteink fiataljait!**

Jelentkezéseket máris elfogadunk,
úgy a részvételre, mint a szállásra is.

Jelentkezni a clevelandi ifjúság
vezetőjénél lehet:

Boda András, tel: 1-440-212-8176,
BEBoda04@yahoo.com

105. KÖZGYŰLÉS
Ráma Tábor,
2012. június 29 - július 1.
Vegyen részt szövetségünk
legnagyobb évi rendezvényén;
tervezze meg időben utazását!

ÉVKÖZI GYŰLÉS

Szövetségünk évközi gyűlésére
április 19-21 között kerül sor
CHICAGÓBAN.

Szeretettel várjuk a
lelkipásztorokat és a
gyülekezetek képviselőit.

A CHICAGÓI

Magyar Baptista Gyülekezet
április 21, 22-én ünnepli
fennállása

25. ÉVFORDULÓJÁT.

Szeretettel hívjuk és várjuk
a Szövetségünkhöz tartozó
gyülekezetek testvériségét.

**GYERMEK ÉS TINI-TÁBOR
RÁMÁBAN**

Sok szeretettel hívunk minden
gyermeket és 15 év alatti tinédzsert
július 2-8 között a Ráma Táborba.
Az előző évek jó tapasztalataira építve,
az idén is szeretnénk színvonalas
bibliai és missziós történetekkel, sok
játékkal és a Couchiching tóban való
fürdészel tanulságossá és élvezetessé
tenni ezt a hetet. A táborozás díja a
teljes hétre 200 kanadai dollár gyermekeként.

Jelentkezni Balla Sándor táborigazgató
testvérnél lehet, legkésőbb június 17-ig,
a következő telefonszámon, illetve email
címen: 1-416-991-6636;
bsandor@bellnet.ca

Reménység
Fesztivál
Frankltn Graham-mel
Papp László Budapest Sportaréna
2012. június 1-3.

MENEKÜLŐ EMBEREK

folytatás az 1. oldalról

valaki arról számolt be, hogy megtérése előtt a világi élet, benne a tánc és az italozás volt a szenvedélye. Megtérése óta nem megy ilyen helyekre, mert nem akarja kitenni magát értelmetlen kísértésnek. Úgy mond, nem akarja lelki energiáját értelmetlen küzdelmekre pazarolni.

A pozitív meneküléssel szemben van a negatív menekülés, ami mindig gyávaságtól, hitetlenségtől, illetve önzéstől motivált döntés. Ide sorolhatjuk Jónás menekülését, aki a küldetést elől futott. Nem akarta, vagy nem merete vállalni azt. Lehetett rá oka, magyarázata, hogy miért nem megy Ninivébe, de döntése akkor is negatív és káros volt. Továbbá megemlíthetjük Amnónt, aki a felelősség elől futott. Arra volt esze és bátorsága, hogy megerőszkolja Támárt, de mikor arról lett volna szó, hogy felelősséget vállaljon tettéért és feleségül vegye, gyáván hátat fordított neki, fokozva így tettének súlyosságát és Támár megalázását. Végül negatív menekülés az, amikor valaki fut a múltjában, jelenében vagy jövőjében rejlő valóságos vagy képzeletbeli negatív események, problémák elől. Ez a fajta menekülés nagyon veszélyes. Jónás a hal gyomrába került. Amnón az életével fizetett tettéért és sok fájdalmat idézett elő a családjára életében. És mindazok, akik menekülnek, csak fokozzák a helyzet súlyosságát, és új gondokat ragasztanak a korábbiakhoz.

3. Menekülési stratégiák. A menekülő emberek tudnak nagyon leleményesek lenni. Olykor választják a fizikális elszakadást. Elköltöznek egy másik városba vagy országba, azt remélve, hogy mindent maguk mögött tudnak hagyni. Gyakran váltják a munkahelyeket és a partnereket, keresve azt a helyet vagy kapcsolatot, amelyben nem lesz semmi probléma. Ismerek egy személyt, aki úgy próbál elszakadni a környezetétől és a benne rejlő problémáktól, hogy csak olyan esetben megy ki a lakásáról, bár fiatal és fizikailag egészséges, amikor abszolút nincs más választása. Úgy hiszi, rengeteg veszély leselkedik rá a lakásán kívül és ezért annak zárt falai közé menekül. Mások az elméleti elhatárolódást választják. Nem mennek ugyan el, de mindent megtesznek, hogy ne kelljen a problémákra koncentrálniuk. Belemerülnek a munkájukba, hobbiukba és különböző tevékenységekbe. Ezek önmagukban nem rossz dolgok, de ha megoldatlan problémákból mene-

külünk beléjük veszélyessé válnak. Más esetekben káros tevékenységekhez fordulnak azok, akik keresik az elméleti elhatárolódást. Alkoholba, kábítószeres használatába, szerencsejátékba, pornográfia és sok más romboló tevékenységbe kezdenek, még mélyebbre ásva ez által, az amúgy is mély gödröt, amiben találtak. Végül sokan választják a mások hibáztatásának a stratégiáját. Azt hiszik, hogy ha más vádolnak a helyzet miatt, amiben vannak, akkor róluk leesik a helyzet felvállalásának és megoldásának a felelőssége.

4. Kivezető út a menekülő életstílusból. Az első lépés a helyzet felismerése és beismerése. Vagyis annak az elismerése, hogy én okoztam magamnak ezt a problémát, én vagyok a felelős érte és rajtam áll, hogy változtassak a dolgokon. Ebben jó példa előttünk a tékozló fiú, aki beismeri tévedését, felkel, hazamegy, bocsánatot kér az Atyától és átéli azt a valóságot, hogy az élet igazi öröme és élvezete nem a nagyvilágban, hanem otthon, az Atya karjaiban van. A második lépés a segítségkérés. Isten azért helyezett minket család, gyülekezet, barátok közösségébe, hogy ne kelljen egyedül megharcolnunk küzdelmeinket. Kérjünk segítséget. Biztos, hogy mindig lesz valaki, aki mellénk áll és támogatni fog. Sajnos a segítségkérésben sokszor akadályt jelent számunkra a gögünk, büszkeségünk. Végül hadd említsem meg a legfontosabb lépést, az Istenhez való menekülést. Ő az, Aki szeret minket a tékozlás állapotában is, és kitért karjaival hazavár. Jónás Istenhez kiáltott a hal gyomrából és megmenekült. Dávid is felismerte ezt a kegyelmet. Első útja menekülésében Sámuelhez, az Isten emberéhez vezetett, ahol átélhetett egy csodálatos szabadulást. Később így ír a 18-ik Zsoltárban: „Az Úr az én kőszálam, váram és megmentőm, Istenem, kősziklám, Nála keresek oltalmat, pajzsom, hatalmas szabadítóm, fellegváram! Az Úrhoz kiáltok, Aki dicséretre méltó, és megszabadulok ellenségeimtől”. Maga Isten is bátorít minket, hogy hozzá fussunk nehéz helyzetünkben: „Hívj segítségül engem a nyomorúság idején! Én megszabadítalak, és te dicsőítesz engem” Zsoltárok 50,15.

Összefoglalásként elmondhatjuk, hogy sok menekülő ember van a világon. Ezek közül a legtöbben a problémáik elől futnak, ami nagyon veszélyes és káros dolog. Mint említettem, a bajok nem oldódnak meg és nem tűnnek el maguktól. Meg kell térni a rossz dönté-

sekből, cselekedetekből és Isten, család, gyülekezet és barátok segítségét kérve szembe kell nézni önmagunkkal, valamint feladatainkkal és meg kell oldani azokat, akár mögöttünk, akár előttünk vannak azok.

Püsök Dániel

KI TUDJA?

Ninive királya tanácsosaival és önmagával vívódik, Spurgeon pedig megtérésre hívja hallgatóit

Mintha látnám Ninive királyát, amint tanácsosai között ül, s mintha hallanám, hogy így szól egyik tanácsosa: „*Kevés reményünk lehet az irgalomra, mert világos, hogy Jónás irgalomról nem beszélt. Milyen rettenetesen szólt Jónás! Még csak egy könnycseppet sem ejtett! Meg vagyok győződve róla, hogy Jónás Istene igen igazságos és szigorú. Nem fog kímélni minket, el fogunk veszni!*” De a király így válaszolt: „*Ki tudja?*” Te így gondold, de azt nem állíthatod, hogy így is van. Inkább reménykedjünk, mert „*ki tudja?*”

A tanácskozás során a király egyik nagy ismerettel bíró tudósa talán ezt mondhatta. „*Király, örökké élj! Jónás Istene rettenetes Isten. Nem hallottad, mit cselekedett Egyiptomban, miként vesztette el Fáraót és minden seregét a Veres-tengerben? És nem hallottad, mit tett Sénakhéribbel, miként őt és seregét elveszítette? Hogy-hogy nem vetted még észre hatalmának dörgését, és retentő cselekedeteit? Bizony, Ő nem lesz irántunk sem irgalmas!*” De a király azt felelte. „*Ki tudja?*” Te nem tudod; mindez csak feltételezés. „*Ki tudja?*”

Lehet, hogy a király magát is így biztatta, s tanácsosainak is elmondhatta: „*Uraim, egyet meg nem cáfolhattok, hogy t.i. mi nagy bűnösök vagyunk, s ha megbánjuk tetteinket - és irgalmaságot esedezünk, ez nem lehet hátrányunkra. Kárunk nem lenne belőle, még ha nem is nyernénk meghallgatást.*”

Meg aztán - folytathatta a király - igaz, hogy Jónás nem mondta, hogy az Isten megkegyelmez, de azt sem mondta, hogy nem kegyelmez meg. Jónás ajkáról ez a kiáltás hangzott: „*Még negyven nap, és elpusztul Ninive*” - de azt nem mondta, hogy végképp nem kegyelmezne meg. „*Ki tudja?*” Ha valaki ezt megmondhatta volna, az maga Jónás lett volna. Nemde haragos tekintetű ember volt ő? Ha lett volna még egy „mennydörgés” a tarsolyában, nemde

odadobta volna még azt is? Bizonyosan!" — mondta a király. És ha Jónás e szavaknál megállt, és nem tette hozzá, hogy „nem kegyelmezek meg”, az igen jó jel. *Ki tudja?* Ha Jónás erről semmit sem szólt, akkor mi sem szólhatunk.”

Talán ez a gondolatsor lehetett a király reménységének fő alapja: „Ó, ha Isten el akarna minket veszteni anélkül, hogy a kegyelem lehetőségét megadná, akkor nem küldte volna el Jónást negyven nappal előbb. Akkor egy napi kegyelmi időt sem adott volna, hanem egy csapással megsemmisített volna bennünket. Egy csapást és egy ígét küldött volna, de a csapást küldte volna először. Haragjában a várost minden értesítés nélkül elpusztította volna. Mit tett Sodomával? Nem küldött oda előre intő követséget; feljött a nap és tűz szállott alá az Ó mindenható kezéből. De nem így bánt Ninivevel: Ninive intést kapott.”

Spurgeon prédikációjából
(Who can tell? Nr. 275.)
Borzási Sándor kivonata

ÁHÍTATOS PERCEK

"Láttam az elnyomottak könnyeit, akiknek nincs vigasztalójuk. Elnyomóik erőszakosan bánnak velük, és nincs vigasztalójuk. Ezért boldogabbaknak tartom a halottakat, akik már régen meghaltak, az élőknél, akik még életben vannak... Láttam a nap alatt ilyen hiábavalóságot is: Van egyedülálló ember, akinek nincs senkije, sem fia, sem testvére, még sincs vége fáradozásának" (Préd 4:1-3, 7-8).

A "nap alatt" látott dolgok azok a valós, vagy képzelt élethelyzetek a Prédikátor könyvében, melyeket az istentelenség okoz. Hiábavalóságként jellemez minden ilyent ez az istenfélelemre nevelő könyv - illanónak és értelmetlennek. Az életünk részei, de nem úgy, ahogyan mennyei Atyánk szeretné azt. A minősítésük viszonylagos, és ezt fontos a könyvet tanulmányozva mindig szem előtt tartani. A pillanatnyi jónak is van értéke. Amit értelmetlennek tart az egyik, azért a másik okkal harcol. Éppen ezért, a Prédikátor könyve olvasásához és értelmezéséhez alázatos jószándék szükségeltetik a bibliai értelemben vett taníthatóság mellett. Azt is tanácsolják e könyv első tanítói, hogy a hívő közösségben foglalkozzunk az itt felvetett kérdésekkel, ne magunkban: vessük össze élettapasztalatainkat és vegyük igénybe a Gyülekezetnek kínált segítséget, a Szentlélek oltalmát és vezetését az itt kijelentett ígék jelentőségének megértéséhez.

Rengeteg igazságtalanság történik körülöttünk. Sokan, sokféleképpen szenvednek és nélkülöznek. Az elnyomottak könnyeit kevesen látják meg. A fájdalom oka gyakran a másik ember gonoszsága; a könnyek hozzánk és rólunk is beszélnek. Salamon megértette, amit mondtak; kétszer is leírja: "nincsen vigasztalójuk." Ezt az állapotot pontosítja még néhány mondattal később a szomorú tény (bár már egy másik helyzetről van szó kétségtelenül), hogy a hozzátartozók hiányoznak.

Az ember élettartamának a meghoszabbodása a fejlett társadalmak naponta felemlegetett gondjai közé lépett. Az életmódban beállt változások, életkörülményeink mássága és az orvostudomány eredményei lehetővé teszik, hogy az aktív életszakasz (és az azt követő) akár évtizedekkel is hosszabbak legyenek. Olyan méretű kihívás is ez a jó, aminek egyelőre a gazdasági vonatkozásai kötik le sokak figyelmét, pedig a személyes vetülete sokkal közelebből érinthet mindnyájunkat.

Gondoljunk idős testvéreinkre, ismerőseinkre, akik maguk sem számítottak arra, hogy a szorgalmas munkában és takarékos elöretékintéssel leélt aktív évek után jön még egy hosszú életszakasz, több, előre nem látható kihívással - amire felkészülni nem tudtak. Vagyonukat meglopta a gazdasági válság. Legfontosabb kapcsolataiktól megfosztja őket a körülöttük iszonyú sebességgel robogó modernség (hozzátartozóik elfoglaltsága, kényelemszeretete, vagy más bűnök).

Néhány éve egy idős magyar asszonyt kezdtem látogatni a közeli öregotthonban. Az első beszélgetések után már nyilvánvaló volt, hogy a rendszeresen ismételt "sajnálom, hogy nem találkoztam a fiammal, éppen most ment el" a fájalmát takarta, mint a nyáron is viselt vastag takaró a gennyes lábszárán. A gondozók sem törődtek vele, senki sem látogatta... addig.

Az ősszel nyugdíjas otthonba költözött egy ismerősöm a feleségével. Tanár volt; a nyári szemeszter végén eladták a házukat, hogy az új helyen hozzákezdjenek a nyugdíjas évekhez. Már az első közös reggeli kihozta a sodrából. A gondozó, aki pertlit akart a nyakába kötni, "kedveskémnek" szólította (mint kiderült, senkit sem szólítottak a nevével), és megfenyegette az egyébként most is egy új könyvén dolgozó szociológia professzort, hogy máshova ülteti, ha nem viselkedik. A barátom ösztökélésére önkormányzatot alakítottak az "öregek", majd tanfolyamra kötelezték a gondozókat. A tapintatlanoknak ajtót mutatnak - átvették új otthonuk vezetését.

Szép és jó dolog megöregedni. Az öregség is az élet része, csakúgy, mint a gyermekkor, vagy az aktív életszakasz. Az ember nem "más" attól, hogy koros. Tiszteletet érdemel, mint minden istenképmás. Szükségei és igényei vannak. A kísértéseit és a céljait vigyázza, mint a fiatal - hol jól, hol rosszul. A gondzásra szoruló elkerülve, vagy szeretve önmagunkról is vallunk. Óbecsey István "Szeressétek az öregeket!" c. versében fogalmazódik meg az előttünk járó generáció kérése, amit ha idejében nem hallunk meg, elkéshetünk vele örökre.

Imádkozzunk gondozásra szoruló idős testvéreinkért, és gondozóinkért.

Novák József

Óbecsey István:

SZERESSÉTEK AZ ÖREGEKET!

*Nagyon szépen kérlek titeket,
szeressétek, az öregeket,
A reszkető kezű ősz apákat,
a hajlott hátú jó anyákat.
A ráncos, eres kezeket,
az elszürkült sápadt szemeket,
En nagyon kérlek titeket,
szeressétek az öregeket!*

*Simogassátok meg a deres fejeket,
Csókoljátok meg a ráncos kezeket,
Öleljétek meg az öregeket,
adjatok nekik szeretetet,
Szenvedtek ők már eleget,
vigasztalóik ti legyetek!
En nagyon kérlek titeket,
szeressétek az öregeket!*

*Ne tegyétek őket szűk odúba,
ne rakjátok őket otthonokba,
Hallgassátok meg a panaszuikat,
enyhítsétek meg a bánatukat,
Legyen hozzájuk szép szavatok,
legyen számukra mosolyotok,
En nagyon kérlek benneteket,
szeressétek az öregeket!*

*Ők is sokat küzdöttek értetek,
Amíg fölnevelkedtetek.
Fáradtak ők is eleget,
hogy ti módosabbak legyetek.
Ők is elfogadtak titeket,
Mikor Isten közük ültetett -
Azért én, kérlek titeket,
Szeressétek az öregeket.*

*Ha majd az örök szeretet
elhívja őket közületek,
Ti foglaljátok el a helyüket,
mert ti lesztok majd az öregek!
S mindazt, mit nekik tettetek,
azt adják nektek a gyerekek!
Azért előre intelek titeket,
szeressétek az öregeket!*

Babits Mihály: JÓNÁS KÖNYVE

Első rész

Monda az Úr Jónásnak: "Kelj fel és menj Ninivébe, kiáltás a Város ellen!
 Nagy ott a baj, megáradt a gonoszság: szennyes habjai szent lábamat mossák."
 Szólt, és fölkele Jónás, hogy szaladna, de nem hová a Mennybeli akarta, mivel rühellé a próféataságot, félt a várostól, sivatagba vágyott, ahol magány és békesség övezzé, semhogy a fedett népség megkövezzé. Kerülvén azért Jáfó kikötőbe hajóra szállott, mely elvinné őtet Tarsis felé, s megadta a hajóbért, futván az Urat, mint tolvaj a hóhért!

Az Úr azonban szerzett nagy szelet és elbocsátá a tenger felett s kelt a tengernek sok nagy tornya akkor ingó és hulló kék hullámfalakból, mintha egy új Ninive kelne-hullna, kelne s percenként összedőlné újra. Forgott a hajó, kettétört az árboc, deszkaszál nem maradt hű deszkaszálhoz.

...
 "Mi dolog ez, hé, te nagy alható? Ki vagy te? Kelj föl, s kiáltás a keserves istenedhez, talán ő megkegyelmez! Vagy istened sincs? Szólj! Miféle nemzet szült? Nem te hoztad ránk a veszedelmet? Mely város vall polgárának, bűdös? S e fene vízen át velünk mivégre jössz?"

S ő monda néki: "zsídó vagyok én s az Egek Istenétől futok én. Mi közöm nékem a világ bűnéhez? Az én lelkem csak nyugodalmat éhez. Az Isten gondja és nem az enyém: senki bajáért nem felelek én. ...

Második rész

Az Úr pediglen készített vala Jónásnak egy hatalmas cethalat s elküldte tátott szájjal hogy benyelné, halat s vizet vederszám nyelve mellé,

...
 És így jutott a szörny-lét belsejébe, vak ringások eleven bölcséjébe, és lakozék három nap, három éjjel a cet hasában, hol éjjél a déllel egyforma volt, s csupán a gondolatnak ég-re-kigyózó lángjai gyúladtak, mint fulladt mélyből pincetűz ha támad. És könyörge Jónás az ő Urának a halból, mondván:
 ... "Bezároltattál, Uram, engem! Sarak aljába, sötétségbe tettél, ragyogó szemed elől elvetettél. Mindazonáltal szemeim vak odva nem szűnik nézni te szent templomodra. Sóvár tekintetem nyílt kilöttem s a feketeség meghasadt előttem. Éber figyelmem erős lett a hitben: akárhogy elrejtőzöl, látlak, Isten! Rejtetem én is elüled, hiába! Utánam jöttél tenger viharába. Engedetlen szolgálodat meggyötörted, magányos gögöm szarvait letörted.

De mennél csúfabb mélybe hull le szolgálád, annál világosabb előtte orcád.
 Most már tudom hogy nincs mód futni tőled s ki nem akar szenvedni, kétszer szenved. De te se futhatsz, Isten, énelőlem, habár e halban sós hús lett belőlem!"

...
 Jössz már, Uram, jössz, záraim kizárod s csahos szókkal futok zargatni nyájad. Mert imádságom elhatott tehozzád és végigjárta a Magasság hosszát. Csapkodj hát, csapkodj, ostorozva bölcsen, hogy amit megfogadtam, ne felejtsem, mert aki éltét hazugságba veszti, a boldogságtól magát elrekeszti."

Így szóla Jónás, s eljött a negyednap és akkor az Úr parancsolt a halnak, ki Jónást a szárazra kivetette, vért, zsírt, epét okádvá körülötte.

Harmadik rész

S monda az Úr Jónásnak másodizben: "Kelj föl és menj, mert én vagyok az Isten. Menj, a nagy Ninivéig meg se állj, s miként elédbe irtam, prédikálj!"

S fölkele Jónás, menvén Ninivébe, melynek három nap volt járó vidéke, három nap taposhatta azt akárki s kanyargós utcáiból nem talált ki.

...
 kiáltott, mint az Úr meghagyta, ekként: "Halld az Egek Urának Istenének kemény szövegét, nagy Ninive, térj meg, vagy kénkövekkel ég föl ez a város s föld alá süllyed, negyven napra mához!"

Így ért, az asszonyoktól közrevéve, harmadnap a királyi ház elébe.
 ... Jónást meg egy cifra oszlop tetejébe tették, hogy szónokoljon és jövendölje végét a világnak.

És Jónás akkor egy iszonyú átkot kiáltva a királyra s udvarára s az asszonyokra és a palotára s az színészekre és a mimesekre s az árusokra és a mivesekre s az egész Ninivére mindenestül, leugrott, és az örökön keresztül kitört, s a termen át, s a szoborerdőn, csarnokon, folyosókon és a kerten, tavat megúszva, rácsokon lekúszva, s a vízvezeték-csatornán lecsúszva, utcán és bástyán, falmentén szaladva rohant ki Ninivéből a szabadba, egyetlen látomással duitt szívében: hogy kő kövön nem marad Ninivében.

...
 Elküldtél engem, férgekhez a férget, kik ellenedre s fricskád nélkül éltek. Én inkább ültém volna itt a pusztán, sorvadva, mint ma, gyökéren és sáskán. De böjt s jámborság néked mint a pélva, mert vétkesek közt cinkos aki néma. Atyjafiáért számot ad a testvér: nincs mód nem menni ahova te küldtél. Csakhogy a gonosz fittyet hány a jóra. Lám, megcsúfoltak, Egek Alkotója!

Szolgádat pellengérré állították, mert gyöngre fegyver szózat és igazság. Nincs is itt haszna szépszónak s imának, csak harcnak és a hatalom nyilának. Én Jónás, ki csak a Békét szerettem, harc és pusztulás prófétája lettem. Harcolj velük hát, Uram, sújtsd le őket! Irtsd ki a korcs fajt s gonosz nemzedéket, mert nem lesz addig igazság, se béke, míg gögös Ninive lángja nem csap az ég-re."

S elmúlt egy hét, és kettő, három, négy, öt, és már a harmincnolcadik nap eljött. Jött a reggel és a dél és az este: Jónás egész nap az ég alját leste. S már a láthatár elmerült az éjben, s egy árva ház sem égett Ninivében.

Negyedik rész

Mert látá az Úr, hogy ott egyik-másik szívben még Jónás szava kicsirázik mint a jó mag ha termőföldre hullott, s pislog mint a tűz mely titkon kigyulladt. S gondolta: "Van időm, én várhatok. Előttem szolgálaim, a századok, fújják szikrámat, míg láng lesz belőle; bár Jónás ezt már nem látja, a dőre. Jónás majd elmegy, de helyette jó más", így gondolá az Úr, csak ezt nem tudta Jónás

...
 S monda az Úr Jónásnak: "Lásd, valóban méltán búsulsz s vádolsz-e haragodban a széleslombú, kövér tők miatt, hogy hús árnya fejedről elapadt?" S felelt, kitörvén Jónásból a mérge: "Méltán haragszom azért, migcsak élek!"

És monda akkor az Isten: "Te szánod a tőköt amely egy éjszaka támadt s egy másik éjszaka elhervadt; amelyért kezéd nem munkálkodott; amelyet nem ápoltál, nem neveltél, lombja alatt csak lustán elhevertél.

És én ne szánjam Ninivét, amely évszázak folytán épült vala fel? ... Melyben lakott sok százszor ezer ember s rakta fészékét munkálva türelemmel: ő sem tudta, és ki választja széllyel, mit rakott jobb-, s mit rakott balkezével?

Bizd azt reám, majd szétválasztom én. A szó tiéd, a fegyver az enyém. Te csak prédikálj, Jónás, én cselekszem. Ninive nem él örökké. A tők sem, s Jónás sem. Eljön az ideje még, születni fognak újabb Ninivék és jönnek új Jónások, mint e tőknek magvaiból új indák cseperednek, s negyven nap, negyven év, vagy ezer-annyi az én szájjamban ugyanazt jelenti."

Így szólt az Úr, és Jónás hallgatott. A nap az égen lassan ballagott. Messze lépcsős tornyai Ninivének a hőtől ringatva emelkedének. A szörnyű város mint zihálva roppant eleven állat, nyúlt el a homokban.

(részletek) (1938)

TORONTO

Legutóbbi híradásunk óta hónapok teltek el, azóta sok minden történt. Hálások vagyunk az Ige mellett eltöltött csendes vasárnapi és hétköznapi alkalmakért, és az Úr különleges ajándéka-ként fogadjuk az ünnepi alkalmakat. Ezeknek az örömét szeretnénk testvéreinkkel megosztani.

Ma is örömmel emlékezünk meg a *karácsonyi ünnepélyről*, amelynek célja az volt, hogy kívül valóknak és egyedülállóknak is juttassunk a karácsony örömeiből. Zsúfolt imaházban hallhattuk a jól előkészített szolgálatokat, az énekkar, zenekar és a férfiak szolgálatát. Utána gazdag vendéglátás következett, az ünnepi asztalnál fiaink és leányaink szolgáltak fel. Ezt a karácsony előtti ünnepélyt két év óta gyakoroljuk, és sok áldást nyerünk általa.

A 2011-es évtől testvéri közösségben, éjféli imaórával búcsúztunk. Az *imahe-tet* az év első hetében tartottunk, házaknál és az imaházban, de részt vettünk az ökumenikus imahétnek a magyar református templomban tartott befejező alkalmán is. A közös szolgálatok között volt lelkipásztorunk és az énekkar, zenekar szolgálata is.

Januárban *Cserepka Barna* beszámolóját hallhattuk. Bolíviában járt, szülei régi misszióföldjén, és látta, hogy az általuk épített templom rozoga állapotban van, újjá kell építeni. Erre a munkára szeretne önkéntes csapatot toborozni. Egy későbbi időpontban megismerkedhettünk egy fiatal misszionárius házaspárral, *Scott és Edina Lough*-al, akik gyülekezetünkben bizonyoságot tettek Istennek odaszánt életükről, és előkészületeikről. A közeljövőben kislukkal együtt Indonéziába utaznak, hogy megkezdjék szolgálatukat. Megható volt látni Edina örömét afelett, hogy hazája elhagyása után ismét magyar testvérek közt lehetett. Nekik most minden téren támogatásra van szükségük (bár ezt nem kérték), ezt szeretnénk testvéreinknek is szívére helyezni. Az elérhetőséget közöljük az esetleges érdeklődőkkel.

Az utóbbi években, gyülekezetünkben gyakori a széleskörű mozgás, változás, jövés-menés. Mindig vannak köztünk vendégtestvérek, akik az otthoni nehéz körülmények miatt itt vállaltak munkát, hívó munkaadóknál. A családtól távol élve gyülekezetünkben lelki és testvéri otthonra találtak, mi pedig sokat nyerünk az ő szolgálataikkal a gyülekezet-

ben, énekkarban, zenekarban. Van, aki közben családjá kitelepülését is intézi. Hálások vagyunk a végleg ideköltözőkért, és szíves fogadtatásban részesítjük őket (welcome shower). A múlt évben érkezett *Szabó Tivadar testvér és családja Rákospalotáról*, akinek felesége és négy gyermeke is beépült, szolgáló tagjai gyülekezetünknek. Utánuk meg-

Szabó Tivadarék (felül) és a Bákai házaspár fogadására rendezett shower. Oláh Sophia Grace bemutatása - Püsök Dániel lp. imádkozik a gyermekért.

érkezett a *Bákai házaspár Szentendréről*, *Katalin és István*, a kiterjedt Bákai család eddig még otthon maradt tagjai. Ők is beépültek és szolgáló tagja lettek gyülekezetünknek. Reménységben várjuk a többieket is. *Nagy Ruben* családjával már megismerkedhettünk a nyári vakáció alatt. *Kiss Sándor és Évike* - akik a gyülekezetünk törekvői között vannak, és ebben az évben esedékes az aláírásuk - is itt maradnak két kislányukkal és születendő gyermekükkel együtt. *Gál Tibor és Noémi* letelepedése intézés alatt van, de gyermekük már kanadai állampolgárként született, és reméljük, úton lévő második gyermekük is itt fog megszületni az idén. Szeretnénk, ha gyülekezetünk igazi befogadó gyülekezet lenne!

Néhány éve költözött ide *Oláh Attila és Renáta* a *New York-i* gyülekezetből.

A legutóbbi örömnepünk az ő újszülött gyermekük bemutatásának alkalma volt. Ennek a gyermeknek az érkezését nemcsak a szülők, de mindnyájan imádkozva vártuk. Korábban már elvesztettek egy gyermeket, és az orvosok sem biztatták őket családalapításra. De ők tudták, hogy Isten előtt nincs lehetetlen, és ebben nem is csalódtak.

A "csodagyermek" egy gyönyörű kislány, *Sophia Grace*. Erte adtunk hálát a gyülekezetben február 12-én. „Az Úr ajándéka a gyermek”, - hangzott az ige hirdetésben. A szülők és a lelkipásztor imája után az énekkar áldáskérő éneke hangzott, majd a köszöntések. Felsorakozott a jövő nemzedék, és a legkisebektől a legnagyobbakig bibliaverssel, énekkel és virággal köszöntötték a fiatal szülőket, meg a nagymamát is, aki erre az alkalomra érkezett. A gyülekezetünk nevében *Püsök Adina* köszöntötte őket, bizonyoságot téve a gyermeknevelés áldásairól. Különleges volt, hogy leendő kismamák éneke zárta be az alkalmat.

Mindnyájan hálások vagyunk kicsiny és nagy gyermekeinkért, akik a jövő gyülekezete lesznek. Nagy öröm számunkra, hogy a délelőtti istentisztelet az ő szolgálataikkal kezdődik, kezdve a

kicsinyekkel, folytatva a nagyobbakkal és a fiatalokkal. Imádkozunk, hogy Isten tartsa meg őket, őrizze meg őket közöttünk.

Közben folyamatosan gondunk van a *Ráma Táborra* is, őszi-tavaszi munkát végzünk, a hosszú hétvégeket pedig kint tölti a gyülekezet. Testvérnőink már készítik a konferenciái szolgálatokra vonatkozó terveket, ami nagy körültekintést és odaadó áldozatot kíván részükről. Mindenki szeretettel teszi, - és nagy szeretettel várjuk a Táborba az Észak Amerikai Szövetség testvériségét!

Oláh Lajosné

Jordánia (2) JARASH

Ammantól, a fővárostól észak-keletre vagy 50 kilométerrel, fél úton a *Genezáret* tava felé, kanyargós, csodálatosan szép útvonalon érkezünk Jarashba. Ez a modern város egy több ezer éves településre és annak romjai köré épült az elmúlt másfél évszázad során.

Természetesen a régit kerestük. Amit találtunk, arra nem számítottam.

Jarash, vagy *Jerash* (a zsidók *Garshu*-nak nevezték a *Krisztus* születését megelőző századokban, a rómaiak azután *Gerasa*-nak nevezték) világviszonylatban a legjobb állapotban megmaradt görög-római települések közé tartozik. A „tíz város” egyike nagyon régi alapokra épült. A jelenleg feltárás alatt lévő város falain belül - a város szintje alatt - 6500 éves építkezés nyomaira bukkantak.

Felejthetetlen élmény volt a római-kori város kétezer éves kövezetén járni a hatalmas oszlop sorok között (a város

központjától 600 méteres, oszlopokkal szegélyezett út vezetett mind a négy égtáj felé), bejárni egykor fedett csarnokaikat, ülni a szabadtéri stadionok kőpadjain, felmászni az egykor ragyogó pompával ékesített templomok romos falaira, fényképeket készíteni a Zeusz templom tetején állva...

Nem tudunk róla, hogy a *Megváltó* járt volna ebben a városban, talán *Pál* apostol sem. A templom romok között és romos falaikon állva *Pál* atheni útjára gondoltam, s az *Areopaguszon* elmondott beszédére. S hálát adtam az evangélium győzelméért és a ma is élő keresztény gyülekezetekért, templomokért.

Most meg *Jónásra* gondolok. Ő egy még ennél is nagyobb pogány városban, *Ninivében* hirdette meg Isten 40 napra érkező ítéletét. Mióta láttam a rettenetes és csodálatos templomokat *Karnakban*, *Luxorban*, *Jarashban*, jobban megérttem *Jónást*, menekülését, vonakodását a megbízástól. S csodálom nagy költőnkét, *Babits Mihályt*, hogy olyan pontosan megértette és leírta, mit érzett *Jónás*

Lent a római Gerasa város egyik sugár-útja. Középen az Arthemis templom maradványai, jobbra a Zeusz templom, mellette az egyik stadion.

a pogány Ninive utcáit járva (... *rohant ki Ninivéből a szabadba, / egyetlen látomással dúlt szívében: / hogy kő kövön nem marad Ninivében*).

Gerasa város a rómaiak után a *perzsa*, majd az *arab* hódítók kezére került. Jelentősége csökkent, de sorsát végül is a 749-es földrengés pecsételte meg. A rombadőlt várost lassan befedte a homok, s a fű. Kétszáz éve „fedezték föl”, azonosították a római kori Gerasa-val. A romok feltárása most is folyamatban van.

Herjeczki Géza

„SOK NÉPEM VAN EBBEN A VÁROSBAN.”
(Csel 18:10)

*Mi sem látjuk őket,
s nem is csoda.
Nincs jobb szemünk,
mint Pálnak
és nincs nagyobb hitünk,
se szívünk.*

Tégy hát csodát velünk is!

*Gyógyítsd meg szemünk,
hogy lássuk,
mi nem látható;
s gyógyítsd meg
magába-fulladó szívünket!*

*És akkor elmegyünk
a tieidhez,
és megkeressük,
kiket mi még nem ismerünk,
kikkel nem is törődünk eddig,
s hirdetjük nekik
nagy szerelmedet:
a jó hírt,
az örömmüzenetet.*

*Gyógyíts meg minket Urunk!
Érintsd meg megvakult szívünket,
hogy el ne vesszen
körülöttünk élő sok gyermeked,
és el ne vesszünk
velük együtt mi is!*

Herjeczki Géza (1978)

Centennial Celebration - Silliman Memorial Baptist Church Bridgeport, Connecticut

It was a joy to be a part of the banquet and the celebration of 100 years of Silliman Memorial Baptist Church – first called *The First Hungarian Baptist Church*.

Memories were shared by former pastor – Joseph Delahunt, and David Lindsay; as well as other dignitaries including the mayor of Bridgeport. Also with us were “older” Hungarians reminiscing about the long road traveled by Silliman Memorial Baptist Church from 1911 to 2011.

The church is now a church of many ethnic backgrounds and cultures; as did our forefathers, they too delight in serving God.

May God continue to lead and give them as he has in the past.

God is still alive and well.

Helen Kish Kautz, Brewster Baptist Church, Brewster, MA

A Brief History of Silliman Memorial Baptist Church Bridgeport, Connecticut

In the early years of the 1900's many European immigrants migrated to the United States to seek a better way of life. They were mostly unskilled workers and settled into industrial cities. Bridgeport was a hub on the east coast and attracted many Hungarians. They had a language barrier so they settled into the West End section of the city.

Groundwork for the formation of the Hungarian Baptist Church of Bridgeport, Connecticut began prior to 1910 in various homes by Mr. John Boda, Mr. Steve Papp and a Mr. Banyacski. At that time, many Hungarian immigrants came to the USA. The church was formed in 1911 with 23 members. Services were held in various homes. Its forming pastors were the Rev. Laszlo Kish and the Rev. Laszlo Zboray. These pastors were temporary appointees. The church flourished and they came to the attention of the First Baptist Church of Bridgeport. They direly needed a place of worship. Just prior to this, Ezra B. Silliman ceded

a beautiful piece of property on the corner of Fairfield and Silliman Avenues to The Connecticut Baptist Convention for the sole purpose of erecting a church building on the property. The Connecticut Baptist Convention took note of the need of the Hungarian group and ceded that property to the fledgling church. With their financial help, a sanctuary was erected which is now at 14 Silliman Avenue, our Christian Education Building. This building was dedicated in May of 1911. The church flourished. The

church carried on a full program with a Sunday School, Ladies Aid Society, Men's Group, Young People's Group, church choir and large brass band. The brass band drew a large crowd at the street meetings which were held every Sunday afternoon. The street meetings reached many unsaved for Christ. The need for a full time pastor existed and after much prayer in 1912 they invited the Rev. Stephen Gazsi as its first pastor.

After only two years, it became obvious that more space was required to house the growing congregation. In 1914, plans were made to build a larger facility to satisfy the need of the people. With the help of The Connecticut Baptist Convention, the present church building was erected and dedicated in 1915. The old sanctuary was converted into a nursery which became so popular and large that the church people could not handle the children that were entrusted to them. Thus they turned the responsibility over to the City of

Bridgeport. They managed it for several years.

In 1921 the Rev. Gazsi accepted a call to another Hungarian Baptist Church. The church then invited the Rev. Ladislau Révész to become their pastor. Since the original small building was now vacant, the congregation decided to form an Old People's Home to accommodate the many church members and friends who were destitute and needed help. This was formed in 1924 and the church tended

to that need until 1929. Because of its growth and increased costs they turned the management and care over to The Hungarian Baptist Convention of North America. This Old People's Home was then moved to Watervliet, Michigan and operated there until 1956. It was relocated to Palm Bay, Florida because of the extreme cold

weather for the elderly. It is still in operation under the name of The Bethesda Baptist Retirement Home (Now Bethesda Senior Care). The church flourished and once again its pastor was transferred to another location.

In the 1930's the country was in a deep depression, jobs were scarce and money was also scarce. This reflected in the life of the church. The church used many methods to balance the budget such as church suppers and programs were curtailed. The Connecticut Baptist Convention heard the plea and assisted with finances.

The church was once again without a full time pastor. Student pastors from the International Baptist Seminary assisted with the worship services. After much thought and prayer in 1932 they invited the Rev. Arthur Stumpf as its pastor. During this tenure, the church grew in numbers and effectiveness. The church had a large congregation with an active

Sunday School, Ladies Aid Society, Senior and Junior Choirs, Men's Choir, Brass Band, Vacation Bible School etc. Church suppers and Bake sales were popular as a means to invite others to the church. The Rev. Stumpf served faithfully for 17 years until he was called to glory in 1949. In the 1940's about 30-35 young men were called into military service serving in many parts of the world. Of that number 2 young men lost their lives during World War II. After the war the City of Bridgeport changed. Interstate 95 was built through the heart of the Hungarian district known as the West End. People had to relocate and many moved to suburban areas. For a while they drove to the city to worship at Silliman but later joined other churches closer to home. At that time, many changes had taken place with the church constituency. The second and third generation members loved their ethnicity but had difficulty understanding the Hungarian language. The young people were entering college and some married non-Hungarians, and the church wanted them to become part of the fellowship. Up to that time, all services were conducted in the Hungarian language. After much thought and prayer, it was decided to conduct services in both the Hungarian and the English languages. It became a bi-lingual church. The congregation then invited the Rev. William B. Molnar from Canada as its pastor. He was fluent in both the Hungarian and English language. Those were very difficult years in the life of church. The young wanted English and the older folk wanted Hungarian. Rev. Molnar was the ideal pastor for this transitional period, everyone loved him. The bi-lingual service was continued for a period of about 5 years after which only the English language was used for all worship services. The church organizations were then separated into two groups. This arrangement lasted for a few years until the Hungarian speaking members were either called to glory or they learned

to understand the English language. At that time, the congregation felt that the identity of the church should reflect the fact that it was now a fully English speaking church. Since the property was ceded to the First Hungarian-Baptist Church many years before, the name was changed to The Silliman Memorial Baptist Church. This was done in honor of the Silliman family who had ceded the property to the original Hungarian church. The Rev. William B. Molnar then accepted a call to New York City. At that time, the congregation called the Rev. David Lindsey as its pastor. He served the congregation for a number of years after which he transferred his services to the State of Massachusetts.

The church then called as its pastor the Rev. George Rowe. He was an ideal choice because his wife was of Hungarian descent and she was a member of the church since childhood. Together they served the church faithfully and the church flourished under his services. After the Rev. Rowe completed his services to the church, the Rev. Robert Marshall was invited to pastor the congregation. After a few years, he resigned and the Rev. George Rowe returned for a few more years. During this period, the church appointed the Rev. Joseph Delahunt as an Assistant Pastor. He assumed the pastorate after the Rev. Rowe resigned. He is now serving as a full time pastor and is serving a very unique congregation with varying nationalities and races praising God together. To God Be the Glory!

The Silliman Memorial Baptist Church can be very proud of its history. With their ethnic background families were anxious to serve God, educate their children and become part of the American way of life. Young people became teachers, engineers, nurses, business executives, accountants, etc.

God's Name is still being preached after over 99 years of service [In April

2011 we will be celebrating our 100 year anniversary]. Many lives have been touched through the ministry of the church. God's blessings are upon this church and will continue to be blessed as long as they proclaim Jesus Christ as their Lord and Master.

Ernest J. Kish †

Saudi Islamic Leader: All Arabian Peninsula Churches 'Must Be Destroyed'

Saudi Arabia's highest Islamic authority said no Christian churches should be allowed in the Arabian Peninsula.

Sheikh Abdul Aziz bin Abdullah, the Saudi grand mufti, said it is "necessary to destroy all the churches in the region." The sheikh was responding to a question by a delegation from Kuwait asking about a Kuwaiti parliamentarian's call to remove all churches there. Abdullah cited an Islamic hadith quoting the prophet Mohammed on his deathbed, who said, "there are not to be two religions in the [Arabian] Peninsula," meaning only Islam can exist there. Later the sheikh clarified his remark, saying that "Kuwait was a part of the Arabian Peninsula and therefore it is necessary to destroy all churches in it."

Christianity is forbidden in Saudi Arabia and there are no churches there. Other nations included in the Arabian Peninsula are Yemen, Kuwait, Bahrain, Qatar, Oman, and the United Arab Emirates. (CBN News, March 16, 2012)

Kuwait? Hány amerikai életbe és mekkora anyagi áldozatba került a föl-szabadításuk? S milyen sokan álmódostak arról, hogy bevisszük a keresztyén-séget Kuwaitba és Iqabba?

Milyen türelmes velünk az Úr!

S milyen jó, hogy a hit nincs az épületekhez, templomokhoz kötve!

Lehet, hogy ideje lenne már belátni, hogy valahogy máshogy kellene értelmelnünk Jézus Krisztus szavait: *tegyetek tanítvánnyá minden népet*. Mert így nem megy. Nem jó az a módszer, amivel a célunk ellenkezőjét érjük el. Természetesen én sem tudom, hogyan kellene a világ másik részét Krisztushoz vezetni. De ezt az inquizíciós, fegyveres és politikai módszert valami mással kellene felváltani. (HG)

HONORARY AND MEMORIAL FUND

The purpose: supporting the missionary initiatives of our young people. Donations from this fund will be allocated by the Missionary and Benevolence Board at its mid-year meetings. The written applications addressed to the MBB should state the goals and the duration of the mission trip, and should include a letter of support from the pastor of the applicant.

The initial deposit is the money donated in memory of *Ernest J. Kish*. Please consider to contribute to this fund. Send money to the Treasurer (see address on page 2).

Tim Tebow, az amerikai foci csodagyereke

Sorozatos „cikizések”, lesajnáló nyilatkozatok, cinikus internetes ellenkampány sem vette el Tim Tebow kedvét attól, hogy a profi sporttal járó dicsőséget hite népszerűsítésére is felhasználja. A 24 éves amerikai futballjátékos az utóbbi hetekben alaposan rációzott a korábban öt inkább megmosolyogatóan lelkesnek, mintsem tehetségesnek tartó szakemberekre. Beugró emberként bejuttatta a Denver Broncost a rájátszásba, ahol a tavalyi Super Bowl-döntős Pittsburg-öt búcsúztatta egy filmben illő mérkőzésen.

Timothy Richard Tebow 1987-ben született a Fülöp-szigeteken, ahol szülei, Pam és Bob keresztény misszionáriusként tevékenykedtek. Édesanyja még várandós volt az ötödik gyermekként érkező Timmel, amikor elkapott egy súlyos vérhas fertőzést. Az orvosok próbálták a szülőket lebeszélteni arról, hogy vállalják gyermeküket, mivel úgy vélték, a baba halva fog világra jönni, sőt, az anya élete is veszélyben forog. Azonban Pam nem adta fel, hite és férje támogatása megszorozta erejét, és pár héttel később egy gyönyörű, egészséges kisfiúnak adott életet, aki ma már, több szakértő véleménye szerint is, a valaha volt legerősebb játékos az irányítói poszton, a maga 190 cm és 110 kg fölötti termetével. Tim és szülei a történetek miatt elkötelezett és sikeres kampányt folytatnak Amerikában az abortusz ellen.

A floridai Jacksonville-be való hazaköltözésüket követően az ifjút - testvéreihez hasonlóan - saját anyja oktatta az iskolai tanulmányokra. Tim magántanulóként is elkezdhetett a hozzá legközelebb eső csapatban játszani. Az ifjú titán ezt azzal hálálta meg, hogy többször is győzelemre vezette saját csapatait az amerikai bajnokságokon mind a gimnáziumi, mind az egyetemi éveiben. Rendkívüli teljesítményének köszönhetően ő lett az egyetlen futballista, aki már másodévesként is a magasba emelhette a legjobb egyetemi játékosnak járó Heisman Trophyt. A diplomáját Tim úgy vehette át, hogy már 5 amerikai, 14 Délnyugati Konferencia- és 28 floridai egyetemi rekordot tudhatott maga mögött.

A 2010-es Denverhez való igazolását követően az edzője szerint nem tudott semmi igazán maradandót alkotni, ezért úgy tűnt, hogy a 2011-es szezont is a kispadról fogja szemlélni másodirányítóként. Azonban Tebow egy újabb esélyt kapott, amikor a csapat vezetése az 1 győzelem és 4 vereség mutatójú szezonkezdés után úgy döntött, hogy Tim ismét pályára léphet kezdőként. Tim irányítása alatt a „denveri paripák” szélesebb vág-

tába kezdtek, és zsinórban 6 győzelmet arattak. A 6 győzelemből 5-öt az utolsó negyedben való fordítással nyertek meg, ebből 3-at hosszabbításban. Ráadásul az első, Miami elleni találkozót 15-0-ról fordították meg az utolsó 3 percben, a Chicago elleni mérkőzést pedig kevesebb mint 2 perc alatt nyerték meg 10-0-ás hátrányból 10-13-ra. Ezek az eredmények példátlan rekordoknak számítanak az NFL történetében, és sok Tebow-kritikust meggyőztek arról, hogy a ligában leggyengébb passzolási hatékonysággal rendelkező Tim ettől függetlenül az egyik legígéretesebb irányító: tipikus őserő, győztes típus, ide pedig ez kell.

A 6 mesés győzelmet követően azonban úgy tűnt, hogy megtalálták Tebow

ellenszerét. A Denver veretlenségét a New England csapata törte meg, és ezt követően még két súlyos vereséget könyvelhettek el. Tebow és csapata az alapszakasz végén kivívta az AFC nyugati csoportján belül az elsőbbséget, így 6 év után ismét bejutottak a rájátszásba.

Itt a Denver csapata az első körben a tavalyi döntős Pittsburgh Steelerst fogadhatta hazai pályán, de a szakértők így is egyöntetűen az „acélvárosi” vendégcsapatnak jósltak fölünyes diadalt. Azonban a Denver - Tim kiváló passzjátékának is köszönhetően - döntetlent produkált rendes játékidőben. A mérkőzés folytatása pedig ma már történelem, ugyanis Tebow a hosszabbítás első pillanataiban 80 yardos (a pálya összesen 100 yard) „touch down”-t ért el Demaryius Thomas elkapó- és futójátékának köszönhetően, amely egyben a meccs végét és a Broncos legjobb nyolcba jutását is jelentette. Menetelésüknek az idei bajnokaspiráns New England az elmúlt hétvégén véget vetett. Azonban a Tim Tebow által vezetett csapatnak nincs oka szégyenkezni, ugyanis így is minden előzetes várakozás fölött teljesítettek az idei szezonban.

A fiatal játékos nem csak a játékaival keltett figyelmet. Tebow ugyanis hitvalló keresztényként mindent megtesz azért,

hogy népszerűsítse a kereszténységet és a bibliai értékrendet. Tim egyetlenegy sajtótájékoztatón sem mulasztja el annak a lehetőségét, hogy hálát adjon Jézus Krisztusnak, és megköszönje a csapattársai által nyújtott támogatást. Amellett, hogy nem bulizik és nincs káros szenvedélye, kijelentette, hogy neki a felesége lesz az első nő az életében.

Névjegyévé vált az úgynevezett „tebow”-zás (tebowing), ami a térdre ereszkedve való imádkozást jelenti. Tim szokása divattá lett: vannak, akik viccből, cikizésből - az interneten például százával tűntek fel az imádkozó testtartást kifigurázó képek is -, mások viszont komolyan „tebow”-znak. Mivel Tim születését és életét isteni csodának tartja, ezért minden meccs előtt és után Istennek ad dicsőséget ilyen formában.

A Tebow-szabályként elhíresült tilalom pedig azt hivatott megakadályozni, hogy az amerikai futballisták a szemük alá fessenek üzeneteket. Ugyanis az eredetileg a fényvisszaverődést csökkentő szem alatti festésre Timothy bibliai igehelyeket írt fel. Ennek egyik eredményeként például a „János 3:16”-ra az egyetemi bajnokság döntője után milliók kerestek rá a neten, hogy megismerjék a játékos által népszerűsített üzenet tartalmát, vagyis az evangéliumot.

A fiatal sportoló bátor és határozott kiállása Jézus Krisztus mellett nem mindenkinek tetszik. Idei utolsó meccse előtt az amerikai Salem több boszorkánya bejelentette, hogy szeánstort tartanak, amelynek keretében különböző okkult praktikákat vetnek be ellene, hogy ezzel segítség győzelemre az ellenfél csapatát.

Tim úgy gondolja, hogy az ige hirdetése csak akkor éri el a célt, ha egy hiteles életvitel áll mögötte. Ennek köszönhető a hihetetlenül inspiráló játéka, és a mindenkibe lelket és erőt öntő karaktere. Igazi vezéregyéniség, aki teljesítményével és hitével többször is a hátán vitte a csapatát, amely egy évvel ezelőtt még se-reghajtónak számított a ligában. Akaraterejét bizonyítja, hogy nem egyszer törött végtaggal vagy ficammal játszott végig meccseket, sőt volt rá többször is példa, hogy ilyen állapotban fordított csapatával. Küzdeni tudása ebben a sportban is tekintélyt parancsoló, még az ellenfelei is szuperlatívuszokban beszélnek róla. Sikereért Istennek adja a hálát, bevételjei jelentős részét karitatív célokra fordítja. Alapítványa többek között egy kórházat és egy árvaházat is működtet. Ha ilyen töretlen tempóban halad előre a jövőben is, akkor még sokat fogunk hallani róla.

Átvéve a clevelandi gyülekezet folyóiratából, az Ebresztőből

TÁVOL ÉS MÉGIS KÖZEL - ARGENTÍNA

Kedves Testvérek az Úrban!

Az Úr Jézus áldását kívánom mindannyiukra Argentínából, a még életben lévő testvéreim részéről is.

Hála az Úrnak, jól vagyunk, bár lassan betelik rajtunk az Úr Jézus szava, néha csak ketten vagy hárman vagyunk együtt. Továbbra is igyekszem arra, hogy megálljam a helyemet, amire megbízást kaptam a testvéreimtől. Nincsenek rendszeres összejöveteleink, de továbbra is látogatom a testvéreket; Bibliát olvasunk, imádkozunk és énekelünk. Az Urat dicsérjük, ahogy tudjuk. Rendszeresen imádkozunk a világon működő összes magyar misszióért.

Azt írtam legutóbb a testvéreknek, hogy gyönyörűsége az Úrnak szolgálni. Ez igaz, de vannak szomorúságaink is. Egyre fogyunk, és nincs utánpótlás, mert akik itt születnek, azok már nem beszélnek a mi édes magyar nyelvünket. Sajnos mi, idősek, lassan elköltözünk, és a fiatalok bele olvadnak az itteni nemzetbe - ami nem is volna baj. De az már igen, hogy azután a spanyol közösségekbe sem járnak közülük sokan. Talán most azt kérdeznék a testvérek, hogy mi, idősebbek, miért nem járunk a spanyol közösségekbe? Ennek több oka is van, most csak arról, hogy nekünk ez nagyon nehéz. Nem tudom, ott Amerikában, és máshol a világon milyen az istentiszteleti rend, de itt nálunk nagyon megváltozott. Már azt is hallottam, hogy a barátok azt mondják, hogy ez a hely olyan, mint egy klub, nem mint egy templom. Testvéreim, ha megengeditek, az itt tapasztaltak alapján arra kérlek benneteket, hogy tartsátok meg az istentiszteleti rendet, úgy, ahogy a Szentírás is tanítja, hogy minden szép rendben történjék és menjen végbe.

Azután itt vannak ezek az új énekek, amiket a fiatalok most itt énekelnek. Tu-

dom, hogy a Szentírás arra biztat, hogy énekeljünk új éneket az Úrnak - s én, mint aki zenész is vagyok, úgy gondolom, hogy az új ének illedelmes, méltó és szent is kell, hogy legyen. Testvéreim, mi azért énekeljük és ne feledjük el a mi szép, magyar, Istent dicsérő énekeinket!

Csak úgy megemlítem: hol van az a régi istentiszteleti rend? Imaházba mentünk, letérdeltünk és imádkoztunk - ez nem volt egyházi szabály, de mindenki szívből tette. Nem ítéletképpen mondom, mert az Úr fog mindannyiunkat megítélni...

Továbbá sajnálattal tudatom a testvérekkel, hogy 2011-ben csak két számot kaptam kézhez az Evangéliumi Hírnökből. Ezeket is nagyon szépen köszönöm, s megértem, ha nem bírnak többet küldeni a költség miatt. A postán már többször is kérdeztem, és azt mondják, hogy nem érkezett...

Végül engedjék meg a testvérek, hogy még írjak valamit. A Szentírás ismerete alapján arra a meggyőződésre jutottam, hogy sok minden fontos a mi hívó életünkben, de ez a három a legfontosabb: az őszinteség, az engedelmisség és a hűség.

Most pedig köszöntöm az Amerikában és az egész világon élő magyar baptista testvéreket.

Itt mi mindannyiukért és minden nap imádkozunk. 2Kor 13:13. Az Úr Jézus Krisztusnak kegyelme és az Istennek Szeretete és a Szentléleknek közössége legyen mindnyájatokkal, Ámen.

Varga Antal, Platanos, Argentina

Köszönjük a levelet és a beszámolót Varga Antal testvérnek. Mi is szeretettel gondolunk az argentinai testvérekre. A lapot minden hónapban elküldtük, sajnos a posta így dolgozik. Újra elküldjük a múlt év minden számát. (szerk)

A HÚGAIM Életem (26)

Isidora Sekulić, szerb író nő mondta: "szüljétek lányokat, mert ők lesznek a legjobb nők." Ezek lettünk mi a mi családukbán. Három lány, a hat fiú között. Mi voltunk a család tengelye. Nagyon jól tudtunk együtt működni, úgy a házi, mint a gyülekezeti munkában. Később a mamánk úgy volt köztünk, mint negyedik lány. Felnőttünk hozzá, ő pedig nagyon fiatalos volt.

Elvira és Márta húgom is szerette a zenét. Sokat énekeltek, két és három hangra. Hangunk és szívünk is nagyon egybe dobbant - lelki összhang volt köz-

tünk. Ez persze nem zárta ki a jóízű vitákat. Főleg a mamával lehetett jókat vitatkozni, tisztázni dolgokat, amikre a szeretet adott lehetőséget és az szabta meg a határokat is. Ahol a gondolat szabad kifejezése nem lehetséges, ott nincs is szeretet. Nagy dolog, ha tudom, hogy nem fognak félreérteni, s ez nekem bennük megadatott. Itt éltem meg az igazi lelki közösséget, mely erőt adott a terhek elviseléséhez. Meg vagyok róla győződve, hogy van igazi lelki közösség, melynek melege, fénye beragyogja a szívet, és elűz mindent, ami sötét.

Így volt ez addig, míg Elvira nem ment férjhez. Hívóval kötött házasságot, de közösségünk megváltozott - ami az

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A Magyar Baptisták Világszövetségébe hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az Evangéliumi Hírnök olvasói bizonyára ilyenek - és imádkozni is kész távolban élő testvéreiért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, dr. Mészáros Kálmán elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, dr. Simon József elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, dr. Herjeczki Géza elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Nyúl Zoltán és Nagy Tibor lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Dóczy Bálint lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Nehra Bálint lelkipásztorért és munkatársaiért.

élet rendje. Ínséges idők voltak akkor, de Márta és én már dolgoztunk, és így segítettünk húgunkat kistafirozni. Egy ideig itt laktak a házban, majd elköltöztek a város másik részébe. Elvira fia lett az első fiú unoka a családukbán. Úgy láttuk, hogy ő lesz apa szolgálatának örököse. Bár nem az lett, a remény azért megvan, imádkozunk.

Márta és én maradtunk szüleinkkel. Velük voltunk, amikor az Úr haza szólította őket. Tapasztaltuk, hogy boldogok azok, akik az Úrban halnak meg. Szerettem volna apával beszélni, megszólítottam, de ő azt mondta, "én már készülnök". Megértettem, hogy ő már egyedül van. Várja az Urat. Gyakran idézte Jé-

Evangeliumi Hírnök
Gospel Messenger
12409 Devoe Street
Southgate, MI 48195

PERIODICAL
Postage
PAID
Ontario, CA
USPS 716-300

zust, amikor azt mondta, hogy aki hisz Benne az nem lát halált, hanem az Úr angyalát vagy Őt magát. Így is volt. Az arckifejezése megőrizte azt, amit az eltávozás pillanatában látott. Mamával sokat énekeltünk. Gyakran énekelgette azt az éneket, horvátul és magyarul, melyet megtérésekor tanult: "A te szavad kedves nékem, Ha Te szólítsz, örülök." Így is volt. Csendben távozott, csak a porhüvely maradt itt. Emlékük áldott, és ezért erőt adó. Papa 1988-ban, Mama 1997-ben halt meg.

Hála az Úrnak, mi még itt vagyunk Mártával – ketten, és velünk van az Úr. Mi vagyunk a „nenók”, ahogy az unokák hívnak bennünket. Nenók, akik segítenek. 2011 májusában a megmaradt családtagokkal ünnepeltük Márta 75-dik születésnapját. A 84-dik zsol-tárral köszöntöttem: "Boldog ember az, akinek Te vagy ereje, aki a Te utaidra gondol. Ha siralom völgyén mennek is át, források völgyévé teszik azt, az őszi eső is elárasztja áldásával." Elmondtam, hogy ő ez a mi családunk számára. Márta van a középben, mert ő az ötödik gyerek a kilenc közt. Az Úr ilyen karizmával áldotta meg őt.

Mikor apa és én is munka nélkül maradtunk, Márta számára teljesen természetes volt, hogy gondoskodott rólunk. Beteg bátyánk és a kamaszodó öcséink is itt voltak még akkor.

Márta főkönyvelő volt egy akkor 1000 munkást foglalkoztató bútorgyárban. Gépiróként kezdett dolgozni, és esti iskolában végezte a közgazdasági középiskolát. Az igazgató ajánlotta a főkönyvelői posztra, pedig ezeket a helyeket csak párt emberek tölthették be. Az igazgató vállalta a felelősséget, hogy Márta tiszteletben tartja az állam érdekeit. Ez az Úr terve volt. Szükség volt a jó fizetésre és azután a nyugdíjra is. Egy szlovéniai ügyfél meg is kérdezte, mikor a vállalat nyaralójában tárgyaltak: hogy

van ezen a poszton, amikor a nyakában kereszt van? Nem csak a nyakamban van, felelte Márta, hanem a szívemben is. Hívó vagyok. Sok alkalma volt bizonyosságot tenni. Nehéz és felelősségteljes munkakör volt ez akkor, de az Úr megőrizte és nagy megbecsülésben is volt része.

Emellett vasárnapi iskolai tanító volt, évekig a gyülekezet pénztárosa, ha kellett harmonista, fordító is. A női munkában nagy súlyt fektetett a látogatásokra. Sokaknak, sokféleképpen segített, a munkahelyén és a gyülekezetben is.

Mikor egy kérőt visszautasított, aki ugyan még nem volt megtérve, de ígérte, ha hozzá megy, megtér (másik hívő lányt vett el, de még ma sem tért meg), Márta, hogy ezt a csalódás levezesse beiratkozott autóvezető tanfolyamra. Autónk még nem volt. Nem is tudtuk, hogy egyáltalán lesz-e. Letette. Megvolt a hajtásija, és két év múlva lett hozzá egy új Trabant is. Szerettük, mert igen jókor érkezett. Papa még szerette látogatni a szórvány gyülekezeteket, és az csak így volt lehetséges. Nekem is jól jött a meg-növekedett kórus és egyéb feladatok miatt. Azóta már a harmadik kis autónk van. Nagyon hálásak vagyunk az Úrnak érte, mert gyengülő testi erőnk miatt szinte nélkülözhetetlen.

Nekem kicsi a nyugdíjam, és csak drága húgommal együtt tudok megélni. És úgy, hogy nagy kincs a hit, megelégedéssel. Tized-adók vagyunk, első keresetünktől fogva. Mindég az az első, amit félreteszünk, és soha, a legnehezebb időkben sem nyúltunk hozzá. Ez szentség. Ez az Úr. Más szükségekre is megtanultunk takarékoskodni. Temetésünkre is. Igen, hogy minden szép rendben és ékesen történjék. Hálás vagyok az Úrnak húgaimért és dicsekszem is velük az Úrban.

Nagyajtai Eszter

LAPOZGASSUK A BIBLIÁT!

TÉRJEN MEG ki-ki az ő gonosz útjáról! (Ninive királya, Jón 3,8)

1. Térjete meg a ti gonosz útaitokról, és őriztétek meg az én parancsolataimat és rendeléseimet... amelyet ti hozzátok küldöttem az én szolgálaim, a próféták által.

2. Térjete én hozzám, hogy megtartásokat földnek minden határai, mert én vagyok az Isten, és nincsen több!

3. Térjete vissza, szófogatatlan fiak, és meggyógyítom a ti elpártolástokat!

4. Mert nem gyönyörködöm a meghaló halálában, ezt mondja az Úr Isten. Térjete meg azért és éljete!

5. És szíveteket szaggassátok meg, ne ruháitokat, úgy térjete meg az Úrhoz, a ti Istenetekhez; mert könyörül és irgalmas ő; késedelmes a haragra és nagy kegyelmű...

6. Nem azért jöttem, hogy az igazakat hívjam, hanem a bűnösöket a megtérésre.

7. És mondván: Bétölt az idő, és elközelített az Istennek országa; térjete meg, és higjete az evangéliomban.

8. Péter pedig monda nekik: Térjete meg és keresztelkedjete meg mindnyájan a Jézus Krisztusnak nevében a bűnöknek bocsánatjára...

9. Bányátok meg azért és térjete meg, hogy eltöröllessenek a ti bűneitek, hogy így eljőjenek a felüdülés idei az Úrnak színeitől.

10. E tudatlanság idejét azért elnézven az Isten, mostan parancsolja az embereknek, mindenkinek, mindenütt, hogy megtérjenek.

11. Nem késik el az ígérettel az Úr... hanem hosszan tűr értünk, nem akarván, hogy némelyek elveszenek, hanem hogy mindenki megtérésre jusson.

12. Ezenképen, mondom néktek, örvendezés van az Isten angyalainak színe előtt egy bűnös ember megtérésén.

A megfjtéseket május végéig várjuk.